

ΑΓΙΟΙ ΙΣΙΔΩΡΟΙ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2014
ΕΤΟΣ ΙΓ' - ΤΕΥΧΟΣ 152

Μηνιαίο Περιοδικό του Ιερού Ναού Αγίων Ισιδώρων Λυκαβηπτού.

Διεύθυνση: Ι. Ν. Αγ. Ισιδώρων Λυκαβηπτού

Τ.Θ. 4097 / 102 10 ΑΘΗΝΑ

Τηλέφωνο Ιερού Ναού: 210-3633282

Τηλέφωνο & Φαξ: 210-3635805

<http://www.agioi-isidoroi.gr>, e-mail: aisidor@otenet.gr

ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ:

A/A	ΤΙΤΛΟΣ ΘΕΜΑΤΟΣ.....	ΣΕΛΙΔΑ
1ο	Ημέρα Χριστού, ημέρα δική μας.....	4
2ο	Ο ρόλος του θεολόγου-εκπαιδευτικού στο έργο της εκπαίδευσης.....	6
3ο	Αφιέρωμα στον Άγιο Πορφύριο.....	8
4ο	Τα δώρα των Μάγων.....	10
5ο	Ο ιερός Χρυσόστομος για τις δοκιμασίες Β' μέρος.....	12
6ο	Άγιος Λουκάς Αρχιεπίσκοπος Κριμαίας.....	14
7ο	Δίνοντας δύναμη.....	16
8ο	Τα νέα από την ζωή του προσκυνήματός μας.....	17
9ο	Πρόγραμμα ιερών ακολουθιών μηνός Δεκεμβρίου.....	22
10ο	Διηγήσεις από γεροντικό.....	26

Εικόνα εξωφύλλου: Το σπήλαιο της Γεννήσεως του Σωτήρος Χριστού στην Βηθλεέμ

● Διευθυντής Περιοδικού: πατήρ Δημήτριος Λουπασάκης.

● Επιμέλεια Έκδοσης & Αρχισυνταξία: πατήρ Χαράλαμπος Βαρβαγιάννης

ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΟΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Αρχιμανδρίτης
Ιγνάτιος Χατζηνικολάου
[Θεολόγος - τέως Λυκαβηπτινός]

Κων/νος
Αρ. Δημητράκοπουλος:
Δάσκαλος

Ιωάννης Μάγκος
[Εκπαιδευτικός Τεχνολόγος
Ηλεκτρολόγος Μηχανικός]

Πατήρ Σωτήριος Αμμοιόπουλος
[Ιεροδιδάσκαλος]

Μαρία Παπαχρίστου
Παθολόγος - Εντατικολόγος

Νικόλαος Συλλιγαρδάκης
[Γιατρός Χειρουργός ΩΡΛ]

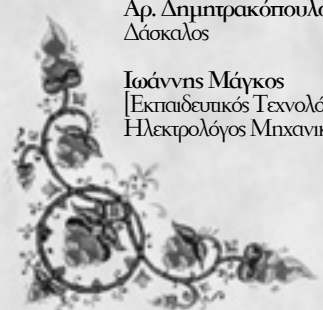
Σοφία Αντωνιάδου
[Καθηγήτρια Φιλολόγος]

Ξανθή Σπυροπούλου
[Φιλολόγος]

Πόλυ Βαρτζώτη - Γαλιετανού
[Διατολόγος]

Φαίη Σμυρναίου
Φοιτήτρια Πάντειου Παν/μίου

Αρχείο-Φωτογραφικό υλικό:
Ιερός Ναός

ΗΜΕΡΑ ΧΡΙΣΤΟΥ - ΗΜΕΡΑ ΚΑΙ ΔΙΚΗ ΜΑΣ

Αξιώνομαστε και φέτος να εορτάσουμε την Μεγάλη Ημέρα, τα Χριστούγεννα. Παρά τα κλαψουρίσματα για την φτώχεια και την λεγόμενη «οικονομική κρίση». Είδαμε φωτοχυσίες, κι'ας κόβει η ΔΕΗ το ρεύμα. Είδαμε χορούς και ξεφαντώματα. Είδαμε παραπονημένους «Άγιους Βασίληδες» και διαβάσαμε ετοιμασίες και καρναβαλικές επιτροπές στον νόμον μας. Μια κατάσταση αξιοθρήνητη και έπειτα είναι να μην μας εμπαίζουν και ξεζουμίζουν οι ξένοι «προστάτες» μας και με το μαχαίρι στον λαιμό μας, δανειστές μας; Έπειτα, ζητάνε λύση. Έπειτα, κάναμε τάχα κυβέρνηση συνεργασίας και «σωτηρίας»! Και φαγώνονται μεταξύ τους οι «σωτήρες» μας. Γι' αυτό, μην περι-

μένετε θεραπεία. Για σωτηρία αποκλείεται. Μία είναι η λύσις και αυτή είναι η φάτνη και όχι οι ξενόφερτες και χιλιοπλουμισμένες. **Η φάτνη που γεννήθηκε ο Χριστός.** Σε αυτήν την φάτνη, την μόνη λύση, αναφέρεται ο πολυγραφότατος αρχιμανδρίτης πατήρ Δανιήλ Αεράκης με επίκαιρο άρθρο του στο περιοδικό που ο ίδιος εκδίδει, «Ιωάννης ο Βαπτιστής», το οποίον παραθέ-

τούμε ως έχει: **«Η λύσις υπάρχει. Είναι η φάτνη. Μέσα στα άχυρα της φάτνης κρύβεται ο Θεάνθρωπος, εντός μέσα στα πολυτελή σπίτια κρύβεται ο αχυράνθρωπος της φιλαυτίας και της κακότητας».**

Ζητείται λύσις=Ζητείται φάτνη, φτιαγμένη σύμφωνα με τα σχέδια του υμνογράφου των Χριστουγέννων: «Τι ευτελέστερον σπυλαίου; Τι ταπεινότερον σπαργάνων; Εν οίς διέλαμψεν ο της Θεότητός σου πλούτος. Κύριε, δόξα σοι».

Ζητείται φάτνη. Για την εκούσια πτωχεία ψάχνουμε. Δηλαδή θέλουμε: Να δούμε τη λατρεία Του να φιλοξενείται σε ταπεινούς ναούς, όχι σε μεγαλόπρεπα κτήρια. Σωστά έχει γραφτεί: «Η Εκκλησία γεννήθηκε στο σπύλαιο, μεγαλούργησε στις κατακόμβες και θάφθηκε στα μέγαρα».

Να δούμε το Σώμα Του και το Αίμα Του να φιλοξενούνται σε καθαρά απλά άγια ποτήρια, όχι σε σκεύη χρυσά. Ο πλούσιος σε θεολογία και αγάπη, αλλά φτωχός σε υλικά, ιερός Χρυσόστομος τονίζει «Να μάθουμε να τιμάμε τον Χριστόν, όπως Εκείνος θέλει. Δεν έχει ανάγκη από χρυσά σκεύη ο Θεός, αλλά από ψυχές χρυσές. Είναι φοβερό, το να στολίζουμε το σπίτι μας, τον δε αδελφό που υποφέρει να τον προσπερνάμε.

Να δούμε τον λόγο Του να φιλοξενείται, να σεβρίζεται, με απλά λόγια, όχι με περίτεχνα φιλοσοφήματα. Να δούμε τα Ελληνικά σπίτια να φιλοξενούν την απλότητα και την αναγκαιότητα. Η δική Του οικογένεια στο σπύλαιο της Βηθλεέμ. Η δική μας σε πολυτελή οικοδομήματα. Η δική Του στην εξορία. Η δική μας στην απάτης την κακότητα.

Κατάλυμα δεν βρίσκει ο Χριστός « Ουκ ην αυτώ τόπος εν τω καταλύματι » (Λουκ.2, 7)

Αντί για χριστιανικό κατάλυμα, υπάρχουν τα κατάλοιπα μίας τυπολατρικής θρησκείας, ενός κατασκευαστικού καταναλωτισμού και ενός φίλαυτου νεοπλουτισμού.

Ζητείται φάτνη! Δεν χρειάζεται να επιστρέψουμε στα σπύλαια. Να αγαπήσουμε την ολιγάρκεια χρειάζεται. Να φιλοξενήσουμε τον Χριστό χρειάζεται. Κάποια φάτνη, όχι σαν τις ψεύτικες, οπωσδήποτε θα υπάρχει Εκεί «Χριστός γεννάται».

Κάποια αληθινά φιλόνητη ψυχή θα υπάρχει εκεί «Χριστός επί γης» Όπου βιώνεται αγόγγυστη η φτώχεια, ευδοκεί ο Αχώρητος «χωρηθήναι». Ο κόσμος κουρασμένος από τις απατηλές φωνές, ζητάει τον Χριστό της φάτνης, λέγοντας: «Αντί για το ευρώ, Εσένα Χριστέ, θέλω να βρω!» **Αξίωσε με και για τα δικά μου Χριστούγεννα.**

*Ιγνάτιος Θ. Χατζηνικολάου
Θεοδόχος-τ. Λυκειάρχης-Γεροκύρηξ*

Η Βασιλική της Γεννήσεως στην Βηθλεέμ

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ- ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΤΟ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Β'μέρος

2.3 Από την θεωρία στην πράξη

«Ούτω λαμψάτω το φως υμών έμπροσθεν των ανθρώπων, όπως ίδωσιν υμων τα καλά έργα»¹.

Ο κάθε εκπαιδευτικός ιδιαιτέρως ο θεολόγο θα πρέπει να κάνει πράξει, τρόπο ζωής αυτό που διδάσκει. Να ελευθερώνεται μέσα από αυτό και όχι να καταδυναστεύεται. Να τρέφεται με την επιστήμη του και τα πιστεύω του. Γιατί «την εικόνα του καθηγητή την κρατούν άβυσσος στην μνήμη τους οι μαθητές»².

Διαφορετικά πως θα μπορέσει να δώσει στον μαθητή να κατανοήσει την αξία της ζωής, την αγάπη για την φύση, για τον άνθρωπο, για τους πολιτισμούς. Να νοιώσει την αξία της προσπάθειας, το μάθημα από την αποτυχία, το μέτρο της εκτίμησης, την υπομονή και την επιμονή, την κατανόηση, την συγγνώμη, την συχωρέσει, την αλληλεγγύη, την ευγένεια, την αγάπη και την θυσία όταν ο ίδιος δεν τα γνωρίζει και πολύ περισσότερο δεν τα εφαρμόζει; «Κάποτε ένας θεολόγος είχε κάνει ομιλία και είχε πει να δώσουν αίμα γιατί υπήρχε ανάγκη. Και πράγματι πολλοί παρακινήθηκαν και έδωσαν πολύ αίμα³. Εκείνος όμως δεν έδωσε ούτε μία σταγόνα αν και είχε μπόλικο. Οι άλλοι τότε σκανδαλίστηκαν. «Εγώ τους είπα με την ομιλία που έκανα και παρακίνησα τον κόσμο να δώσει αίμα είναι σαν να έδωσα το περισσότερο αίμα!» Έτσι ανάπαυε τον λογισμό του. Ίσως θα ήταν καλύτερα να μην έκανε την ομιλία και αθόρυβα να πήγαινε να δώσει λίγο αίμα». Σε αυτές τις περιπτώσεις είναι που πολύ σοφά ο λαός μας λέει την παροιμία «δάσκαλε που δίδασκες και νόμο δεν εκράτεις»

Είπαμε ότι ο δάσκαλος πρέπει να είναι ανθρωπιστής. Μπορεί όμως ένας

ανθρωπιστής να γίνει δάσκαλος;

Στο ερώτημα αυτό υπάρχουν διάφορες απόψεις οι οποίες μάλιστα δίστανται. Η μία άποψη το αρνείται ισχυριζόμενη ότι από την στιγμή που δεν έχει μεταδοτικότητα ή δεν κατέχει την τέχνη του δασκάλου δεν μπορεί να διδάξει. Προσωπικά η άποψη με βρίσκει αντίθετο.

Ίσως να μην είναι ένας τέλειος δάσκαλος, (μιλώντας πάντα για το έργο του δασκάλου ή του θεολόγου καθηγητή) μπορεί όμως να είναι ένας πολύ καλός δάσκαλος γιατί σαν σωστός ανθρωπιστής κάνει πράξει αυτά που πιστεύει, κάνει έργο τον ανθρωπισμό του. Έτσι βλέποντας και ακούγοντας έναν ανθρωπιστή να μιλάει και μάλιστα με το πάθος που τους διακρίνει, διδασκόμαστε όχι μόνο από αυτό που λένε όπως το λένε αλλά και από τον τρόπο με τον οποίο ενεργούν ή σκέφτονται να ενεργήσουν.

«Δεν πρέπει να ανεχόμαστε ότι η ζωή είναι φθηνή. Όταν εφησυχάζουμε χάνουμε την ανθρωπιά μας. Αν υπάρχει μια ελπίδα να διατηρήσουμε την αξιοπρέπεια μας είναι να προσπαθούμε να είμαστε μέρος της λύσης και όχι μέρος του προβλήματος»⁴.

«Όταν 2 στα 10 παιδιά δεν προλαβαίνουν να αγγίξουν την ηλικία των 5 χρόνων, όσο κι αν ακούγεται, η αισιοδοξία είναι κάτι που αντλεί κανείς από απλές καθημερινές στιγμές.

Κερδίζουμε ένα χάδι, μια αληθινή ανθρώπινη επαφή. Ένα χαμόγελο από ένα ακόμη παιδί που θα ζήσει ποιος ξέρει πόσο».

Τα δύο αυτά μηνύματα όταν τα διαβάζει κανείς ή τα ακούει, σιωπά και αυτοελέγχεται. Δεν είναι λοιπόν αυτό ένα είδος διδασκαλίας και μάλιστα βαθιάς, εσωτερικής, προσωπικής, ανθρωπιστικής και κοινωνικής;

Βεβαίως θα μπορούσε να ισχυριστεί κάποιος ότι τα μηνύματα αυτά δεν μπορούν να έχουν τους ίδιους αποδέκτες. Σ' αυτό συμφωνούμε γιατί αλλιώς θα μιλήσουμε και θα πράξουμε όταν έχουμε μαθητές δημοτικού, αλλιώς σε μαθητές του γυμνασίου και αλλιώς σε μαθητές λυκείου.

Ο σκοπός όμως πάντα θα είναι ο ίδιος να βγάλουμε από τους μαθητές μας τον φόβο για τον άνθρωπο και να τους μάθουμε πώς να αγαπούν τον συνάνθρωπο.

*π. Σωτήριος Αμηνόπουλος
Ιεροδιδάσκαλος*

1) Ματθαίος ε' στ. 16

2) ι. Κογκούλης, ο.π, σελίδα 99

3) Γέροντος Παΐσιου λόγοι β. πνευματική αφύπνιση 2003 σελίδα 48

4) Κώστας Δόμβρος γενικός διευθυντής Γ.Χ.Σ (Χωρίς σύνορα - αρ. τευχ. 52 Οκτωβρ. 2003.)

5) Ράνια Νταπιάνη, κοινωνική λειτουργός στην Ζάμπια. (δ.π.)

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΜΑΣ ΑΓΙΟ ΠΟΡΦΥΡΙΟ, ΤΟΝ ΠΡΟΟΡΑΤΙΚΟ, ΔΙΟΡΑΤΙΚΟ, ΙΑΜΑΤΙΚΟ, ΤΟΝ ΚΑΥΣΟΚΑΛΥΒΙΤΗ

2 Δεκεμβρίου 2014 η αγία μνήμη του

Στις 27-11-2013, 22 χρόνια μετά από την κοίμηση του γέροντα, και αφού ήδη ο λαός του Θεού τον τιμούσε στην καρδιά του σαν άγιο, το Οικουμενικό Πατριαρχείο τον αγιοκατέταξε, τον αναγνώρισε επίσημα ως άγιο της Εκκλησίας μας, και καθιέρωσε να εορτάζεται η μνήμη του κάθε χρόνο στις 2 Δεκεμβρίου.

Για την αναγνώριση ενός αγίου βασικό κριτήριο είναι η συνείδηση του κλήρου και του λαού, που με τη φώ-

τιση του Αγίου Πνεύματος, αναγνωρίζει την αγιότητα ενός προσώπου, χωρίς να είναι απαραίτητη κάποια επίσημη πράξη από την Εκκλησία. Η Εκκλησία μετά από την αγιοκατάταξη, ρυθμίζει τις λεπτομέρειες του τυπικού, την ημέρα της μνήμης του, την σχετική ακολουθία, την εικόνα του κ.λ.π.

Ο Άγιος Γέροντας ήταν δοχείον της Χάριτος του Αγίου Πνεύματος με πλούσια και **σπάνια χαρίσματα: διορατικός, ιαματικός, προορατικός, τηλεδιαγνώστης, «έβλεπε» τις ψυχές των κεκοιμημένων** σε ποια κατάσταση είναι! Αλλά πάνω από όλα τα χαρίσματα, «μείζων δε τούτων», ήσαν η υπακοή του, η αγάπη, η αγόγγυστη υπομονή και η άκρα ταπείνωση, καρποί κι αυτά του Αγίου Πνεύματος. Ένα αδιάσειστο τεκμήριο της ειλικρινούς και πηγαίας ταπείνωσής του είναι και το οσιακό, εν ταπεινότητι και αφανία τέλος του.

Τον Ιούνιο του 1991, σε ηλικία 85 ετών προαισθανόμενος το τέλος του, και μή θέλοντας να κηδευθεί με μάταιες τιμές, αναχώρησε για το καλύβι του Αγίου Γεωργίου στα Κausοκαλύβια του Αγίου Όρους, τον τόπο από όπου ξεκίνησε και είχε καρεί μοναχός πριν από περίπου 70 χρόνια. Ήθελε εκεί να αφήσει την ύστατη πνοή του, απλά, αθόρυβα και ταπεινά. Στις 4:31' το πρωί της 2/12/1991, παρέδωσε το πνεύμα στον Κύριο, που τόσο αγάπησε και υπηρέτησε για μια ζωή. Ετάφη σε έναν απλό και απέριττο καλογερίκο τάφο,

με την παρουσία μόνο των λίγων μοναχών της καλύβης του. Διότι τούς είχε παραγγείλει - από μεγάλη ταπεινοφροσύνη - να αναγγείλουν την η κοίμησή του μόνον μετά την ταφή του. Τώρα, στον τάφο του αναπαύεται άλλος μοναχός, διότι τα λείψανα του - κατ' εντολήν του προς τους υποτακτικούς του - έχουν φυλαχθεί σε άγνωστο μέρος...

Απόσπασμα από την πνευματική του Διαθήκη:

(Την συνέταξε στα Κausοκαλύβια στις 4-7-1991)

Και πάντα εύχομαι τα πνευματικά μου παιδιά να αγαπήσουν τον Θεό, που είναι το παν, για να μας αξιώσει να μπούμε στην επίγειο άκτιστη Εκκλησία Του. Γιατί από εδώ πρέπει να αρχίσουμε. Εγώ πάντα είχα την προσπάθεια να προσεύχομαι και να διαβάζω τους ύμνους της Εκκλησίας, την Αγία Γραφή και τους βίους των Αγίων μας και εύχομαι και σεις να κάνετε το ίδιο. Εγώ προσπάθησα με τη Χάρη του Θεού να πλησιάσω τον Θεό και εύχομαι και εσείς να κάνετε το ίδιο.

Αδελφοί μου, θαυμάζουμε και εκπληττόμεθα όλοι αναλύοντας και συνειδητοποιώντας τα θαυμαστά χαρίσματα του αγίου γέροντα... Τα θεία χαρίσματα τα χαρίζει ο Δωρεοδότης και Πανάγαθος Θεός στους εκλεκτούς Του ,για να μας στέλνει μέσω αυτών την Χάρη και την Αγάπη Του μαζί με μία πνοή Ελπίδας και Αγάπης για τον κόσμο μας. Η αγιότητά του συγχρόνου μας αγίου Πορφυρίου φανερώνει ότι ο Θεός ζει και είναι παρών ακόμα και στα δύσκολα χρόνια που ζούμε...

Ας ευχαριστούμε και δοξολογούμε τον Άγιο Θεό για αυτό «**το μεγάλο δώρο Του, τον π. Πορφύριο**», όπως λέει και ο π.Ανανίας Κουστένης.

Άγιε Πορφύριε, πρόσβευε και για μας και μη μας εγκαταλείψεις Απολυτίκιον. Ήχος α . Της ερήμου πολίτης.

Της Ευβοίας τον γόνον, Πανελλήνων τον Γέροντα, της Θεολογίας τον μύστην και Χριστού φίλον γνήσιον, Πορφύριον τιμήσωμεν, πιστοί, τον πλήρη χαρισμάτων εκ παιδός. Δαιμονώντας γαρ λυτρούται, και ασθενείς ίαται πίστει κρίζοντας, δόξα τω δεδωκότι σοι ισχύν, δόξα τω σε αγιάσαντι, δόξα τω ενεργούντι δια σου πάσιν ιάματα.

Ξανθή Σπυροπούδου
Φιλόλογος - Συγγραφέας

Υ.Γ. 1. Αναλυτικά για το βίο του κ τα χαρίσματά του σε παλαιότερα τεύχη του περιοδικού μας.

2. Βλέπε και (www.porphyrrios.net).

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΜΑΓΩΝ

ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΕΛΙΜΙΡΟΒΙΤΣ

Τρία δώρα έφεραν στο νεογέννητο Βασιλιά. Και χωρίς να το θέλουν συμβόλισαν την αγία και ζωοποιό Τριάδα, στο όνομα της Οποίας ήρθε στον κόσμο το παιδί Ιησούς, αλλά και την τριπλή διακονία του Κυρίου: τη βασιλική, την ιερατική και την προφητική, γιατί ο χρυσός συμβολίζει την αυτοκρατορική, το λιβάνι την ιερατική και

η σμύρνα την προφητική ή τη θυσιαστική. Το νεογέννητο βρέφος θα γινόταν ο Βασιλιάς τού αθάνατου βασιλείου, ο αναμάρτητος ιερέας και προφήτης και, όπως οι περισσότεροι προφύτες πριν απ' Αυτόν, θα θανατωνόταν.

Όλοι το γνωρίζουν πως ο χρυσός μαρτυρεί κάποιον βασιλιά και τη βασιλεία του. όλοι γνωρίζουν πως το λιβάνι μαρτυρεί ιερωσύνη και προσευχή. Κι επίσης όλοι γνωρίζουν από την Αγία Γραφή πως η σμύρνα μαρτυρεί τη θνητότητα. Ο Νικόδημος άλειψε το σώμα του νεκρού Ιησού με μύρα (Ιωάν. ΙΘ' 39-40). Άλειψαν τα σώματα για να τα διατηρήσουν κάπως περισσότερο από τη φθορά του θανάτου. Ο κόσμος φωτίστηκε από τον Χριστό, που έλαμψε σαν χρυσός. Και γέμισε από προσευχές και θυμιάματα, όπως ένας ναός. Η οικουμένη ολόκληρη γέμισε από το άρωμα της διδασκαλίας Του. **Τα τρία δώρα όμως συμβολίζουν επίσης την καρτερία και το αμετάβλητο**

Ο χρυσός παραμένει χρυσός, το λιβάνι παραμένει λιβάνι και το μύρο παραμένει μύρο. Κανένα απ' αυτά δε χάνει την ιδιότητά του όσα χρόνια κι αν περάσουν. Μετά από χίλια χρόνια ο χρυσός εξακολουθεί να λάμπει, το λιβάνι να καίει και το μύρο διατηρεί το άρωμά του. Δεν θα μπορούσαν να βρεθούν άλλα πιο αντιπροσωπευτικά αντικείμενα στη γη που να συμβολίζουν τόσο πιστά την επίγεια αποστολή του Χριστού ή να δείχνουν πιο καθαρά και εκφραστικά τον αιώνιο χαρακτήρα του έργου Του στη γη, καθώς και όλες τις πνευματικές και ηθικές αξίες που έφερε από τον ουρανό στον κόσμο. Έφερε την αλήθεια, την προσευχή, την αθανασία. **Με ποιο άλλο αντικείμενο στη γη, εκτός από το χρυσό, θα μπορούσε να συμβολιστεί καλύτερα η αλήθεια;** ό,τι και να κάνεις

στο χρυσό, αυτός θα εξακολουθεί να λάμπει. **Με ποιο άλλο αντικείμενο θα μπορούσε να συμβολιστεί καλύτερα η προσευχή αν όχι με το λιβάνι;** Όπως ο καπνός από το λιβάνι γεμίζει την εκκλησία ολόκληρη, έτσι γεμίζει κι η προσευχή ολόκληρη την ύπαρξη του ανθρώπου. Όπως ο καπνός ανεβαίνει ψηλά, έτσι ανεβάζει η προσευχή την ψυχή του ανθρώπου στον Θεό. **«Κατευθυνθήτω η προσευχή μου ως θυμιάμα ενώπιόν σου», λέει ο Ψαλμωδός (Ψαλμ. ρμα' 2).** Είναι γεγονός πως κι άλλα πράγματα βγάζουν καπνό, μα κανένας καπνός δεν εμπνέει την ψυχή για προσευχή. **Ποιο άλλο επίγειο αντικείμενο θα μπορούσε να συμβολίσει καλύτερα την αθανασία από το μύρο;** Η θνητότητα αποπνέει δυσωδία, ενώ η αθανασία έχει μία διαρκή ευωδία. Οι μάγοι από την Ανατολή συμβόλισαν έτσι έστω κι ανεπίγνωστα ολόκληρη τη χριστιανική πίστη. Ξεκίνησαν από την Αγία Τριάδα κι έφτασαν ως την Ανάστασή και την αθανασία του Κυρίου Ιησού και των πιστών Του. Δεν είναι απλοί προσκυνητές, μα πραγματικοί προφύτες. Προφύτες τόσο της χριστιανικής πίστης όσο και της ζωής και του έργου του Χριστού. Από μόνοι τους, με τη δική τους αντίληψη και γνώση, δεν θα τα ήξεραν όλα αυτά. ταν η πρόνοια του Θεού που τους έστειλε στη Βηθλεέμ και τους έδωσε το παράξενο αυτό άστρο να τους οδηγήει.

Η Φάτην των Αγίων Ισιδώρων

Ο ΙΕΡΟΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΟΚΙΜΑΣΙΕΣ

(Β' μέρος)

«**Θ**α προσπαθήσω πάλι να θεραπεύσω τη βαριά πληγή της φοβερής σου κατάθλιψης, να διαλύσω τα νέφη των λογισμών που σου σκοτίζουν το νου. Αναρωτιέμαι αλήθεια τι είναι εκείνο που προκαλεί στην ψυχή σου αυτή την τόσο δεινή ταραχή!

Ότι σπκώθηκε άγρια τρικυμία, και καλά κρατεί;

Ότι η κατάσταση είναι μαύρη και ζοφερή, κι

η σκοτεινιά όμοια με ασέληνης νύχτας;

Ότι τα πράγματα οδηγούνται στο μη περαιτέρω, τα πνευματικά ναυάγια είναι πολλά και πικρά, και η αθλιότητα στην Εκκλησία της οικουμένης αυξάνεται συνεχώς;

Αυτό το βλέπω και το γνωρίζω κι εγώ, και κανείς δεν μπορεί να έχει αντίρρηση εδώ. Κι αν θέλεις, μπορώ να σου περιγράψω τα συμβαίνοντα, και να δώσω τη φοβερή εικόνα αυτής της τραγωδίας πολύ πιο παραστατικά όσο και δραματικά ως εξής:

Βλέπω να μαίνεται η θάλασσα παντού, να αναμοχλεύεται από τα βάθη της αβύσσου, πτώματα ναυτικών να επιπλέουν, και άλλα να έχουν καταποντιστεί. Βλέπω τα σανιδώματα των πλοίων διαλυμένα, σπασμένα τα κατάρτια, σκισμένα τα πανιά, τα κουπιά πεσμένα από τα χέρια των κωπηλατών, τους καπετάνιους αντί να κρατούν γερά το τιμόνι, να κάθονται στο κατάστρωμα, με τα χέρια πλεγμένα γύρω απ' τα γόνατα, αδύναμοι μπρος στα γινόμενα, να κλαίνε, να θρηνούν, να ολολύζουν, να ολοφύρονται μοναχά. Μήτε ουρανό ξεχωρίζω, μήτε πέλαγο μακριά, μήτε μια μικρή έστω σπίθα φως. Παντού βαθύ σκοτάδι, αδιαπέραστο πηχτό, τόσο που δε βλέπεις το διπλανό σου, μόνο το άγριο πλατάγισμα των κυμάτων ακούς να χτυπούν τα πλευρά των πλοίων, να ορμούν σαν θαλάσσια θηρία κατά των επιβατών! Μπορώ να κάνω την εικόνα ακόμα πιο ζοφερή, να φτάσω ως εκεί που δεν παίρνει των δεινών την περιγραφή. Αλλά, όποια απεικόνιση των πραγμάτων κι αν επιχειρήσω, δε χωρεί αμφιβολία ότι είναι κατώτερη από τα όσα επισυμβαίνουν δεινά.

Ωστόσο, **παρότι όλα αυτά τα βλέπω και τα γνωρίζω πολύ καλά, δεν απελπίζομαι**, ούτε παύω χρηστές ελπίδες να διατηρώ, **καθώς αναλογίζομαι**

ότι ο Κυβερνήτης του κόσμου μπορεί να κατανικήσει κι αυτή την τρικυμία και όλα της τα δεινά, να σταματήσει αυτή την αναταραχή, όχι βέβαια ταχυδακτυλουργικά, παρά με ένα νεύμα του μοναχά! Τώρα, αν δεν το κάνει αμέσως και από την αρχή, είναι γιατί αυτή την τακτική ακολουθεί, να μην καταλύει αμέσως τα δεινά, αλλά όταν αυξηθούν πολύ, φτάσουν στο απροχώρητο, και απογοητευτούν οι πιο πολλοί. **Τότε συνηθίζει να παρεμβαίνει, να κάνει το θαύμα, να εκπλήσσει αποκαλύπτοντας τη μεγάλη του δύναμη, έχοντας στο μεταξύ δοκιμάσει την αντοχή στην υπομονή όσων υπομένουν αυτά!**

Παρακαλώ λοιπόν να μην απελπίζεσαι. Τούτο λάβε υπόψη σου πολύ σοβαρά, **ένα μόνο είναι το φοβερό, η αμαρτία, η πτώση στην αμαρτία, αυτό και μόνο αυτό!** Αυτό το λόγο ούτε λεπτό δεν έπαψα να στο λέω και να τον επαναλαμβάνω. Όλα τα άλλα είναι παραμύθια, είτε για επιβουλές μιλήσει κανείς, είτε για απέχθειες, δόλους, συκοφαντίες, κατηγορίες, δημεύσεις, εξορίες, ξίφη ακονισμένα, πέλαγο τρικυμισμένο, παγκόσμιο πόλεμο ή οικουμενικό. Καθένα και όλα μαζί αυτά, δεν είναι παρά μόνο πρόσκαιρα και φθαρτά, έχουν επιπτώσεις στο θνητό σώμα μας, δεν παραβλάπτουν την αθάνατη ψυχή. Γι' αυτό και ο Απ. Παύλος θέλοντας να δείξει πόσο ευτελή και τιποτένια είναι και τα καλά του παρόντος βίου και τα κακά, τα περιέλαβε όλα σε μια και μόνη λέξη, είναι «πρόσκαιρα», είπε, «αυτά που φαίνονται είναι «πρόσκαιρα».

Γιατί φοβάσαι τα πρόσκαιρα, αυτά που παραρρέουν σαν το ρεύμα του ποταμού; Τέτοια είναι τα παρόντα, είτε καλά είτε κακά. Ένας προφήτης πάλι παρομοίασε την όλη ανθρώπινη ευημερία και ευτυχία με το χορτάρι του αγρού, με ένα αγριολούλουδο, με ό,τι πιο ευτελές. Αναφέρθηκε στον πλούτο, την πολυτέλεια, τη δύναμη, την εξουσία, περιέλαβε σε μια λέξη και ονομασία όλα όσα στα μάτια των ανθρώπων φαίνονται μεγάλα και λαμπρά επιστρατεύοντας την εικόνα του χορταριού και είπε.

«Όλη η δόξα του ανθρώπου είναι φευγαλέα σαν το αγριολούλουδο» (Ησ. 40,6).

«ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ: ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΞΟΡΙΑ» εκδ. «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΣΤΕΓΗ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ»

Επιμέλεια
Κωνσταντίνος Δημητράκοπουδος
δάσκαδος
kdteacher@sch.gr

Ο ΑΓΙΟΣ ΛΟΥΚΑΣ Ο ΙΑΤΡΟΣ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΣΥΜΦΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ & ΚΡΙΜΑΙΑΣ

Τα προβλήματα και οι δυσκολίες στη ζωή του Αρχιεπισκόπου Λουκά συνεχίστηκαν μέχρι το τέλος της επίγειας πορείας του. Το 1955 έχασε τελείως το φως του. Αυτά τα χρόνια της τύφλωσης ήταν για τον Άγιο το καινούργιο αγώνισμα στο στάδιο της πολυτάραχης ζωής του. Το αντιμετώπισε με απόλυτη ηρεμία, με υπομονή και καρτερία, με πλήρη εμπιστοσύνη και αφοσίωση στο θέλημα του Θεού. Τότε φάνηκε για μια ακόμη φορά η αντοχή του στις δυσκολίες και ο αδάμαστος χαρακτήρας του. Συνέχισε να

εργάζεται και να εκτελεί πλήρως τα αρχιερατικά του καθήκοντα. Παραδόξως λειτουργούσε σαν να έβλεπε. Ασπαζόταν τις εικόνες χωρίς να τον οδηγεί κανένας. Έλεγε όλες τις ευχές και το Ευαγγέλιο από στήθους χωρίς λάθη και παραλήψεις. Τελούσε τον καθαγιασμό των τιμών δώρων χωρίς βοήθεια, κοινωνούσε μόνος του και στη συνέχεια κοινωνούσε τους ιερείς. Το κήρυγμά του στο τέλος της λειτουργίας ήταν πύρινο. Ένα εσωτερικό φως φώτιζε την μορφή του και συγκλόνιζε τους πιστούς, οι οποίοι στο τέλος τον πλησίαζαν για να πάρουν την ευλογία του.

Εκείνη την περίοδο, μετά τον θάνατο του Στάλιν, η κοσμική εξουσία εξαπέλυσε καινούργιο διωγμό κατά της Εκκλησίας. Με διάφορες δικαιολογίες έκλειναν τις εκκλησίες και τα μοναστήρια. Η πιο συνηθισμένη δικαιολογία ήταν η δήθεν επικινδυνότητα των κτηρίων ή των τρούλων των ναών. Άλλοτε πάλι απαγόρευαν στους ιερείς να λειτουργούν. Έτσι οι ναοί έκλειναν νόμιμα λόγω έλλειψης ιερέων. Σε πολλές περιοχές κατά την ώρα των ακολουθιών εμφανίζονταν οι λεγόμενοι 'εκκλησιαστικοί φωτορεπόρτερς', οι οποίοι φωτογράφιζαν τους εκκλησιαζόμενους. Με αυτό τον τρόπο βοηθούσαν τις μυστικές υπηρεσίες να φακελώνουν τους πιστούς, πολλοί από τους οποίους σταμάτησαν να εκκλησιάζονται.

Ο πόνος του αρχιεπισκόπου ήταν μεγάλος. Μιλούσε στο εκκλησίασμα με πύρινους λόγους, προσπαθώντας να εμψυχώσει τους χριστιανούς και να τους δώσει θάρρος. Κυρίως προσπαθούσε να στηρίξει τους ιερείς του, πολλοί από τους οποίους σταμάτησαν να ιεουργούν. Τους προέτρεπε να τελούν κανονικά τις ακολουθίες και τα μυστήρια, να προσεύχονται πολύ και

να ζουν έντονη λειτουργική ζωή. Ο ίδιος, παρά το γήρας, την τύφλωση και την κλονισμένη του υγεία, στεκόταν όρθιος και οδηγούσε με γενναιότητα το σκάφος της αρχιεπισκοπικής του περιφέρειας στο ασφαλές λιμάνι της πίστης στον Χριστό. Ανταποκρινόταν πλήρως στα διοικητικά και λειτουργικά του καθήκοντα, κάνοντας τους εχθρούς του να απορούν και να θαυμάζουν την αντοχή του και την δύναμη της πίστης του.

Το 1960 οι δυνάμεις του αρχιεπισκόπου Λουκά λιγότεψαν πολύ. Δυσκολευόταν πολύ να περπατήσει, να σταθεί όρθιος και να τελήσει τις ιερές ακολουθίες. Τα Χριστούγεννα έκανε την τελευταία του λειτουργία υποβασταζόμενος από τους συλλειτουργούς του. Φαινόταν τελείως καταβεβλημένος και ανήμπορος. Παρά ταύτα κήρυξε τον λόγο του Θεού όρθιος, ακουμπισμένος σε ένα κάθισμα. Από τότε δεν μπόρεσε να ξαναλειτουργήσει, αλλά μέχρι και την Κυριακή της Τυρινής συνέχιζε να κηρύττει. Κατά το τελευταίο του κήρυγμα δυσκολεύτηκε πολύ, ακόμη και η φωνή του δυσκολευόταν να βγει. Έκτοτε παρέμεινε συνεχώς στο σπίτι και παραδόθηκε στην προσευχή.

Στις 11 Ιουνίου του έτους 1961 ζήτησε να μάθει τι ημέρα είναι. Θυμήθηκε τότε ότι την ημέρα αυτή γιορτάζουν όλοι οι εν Ρωσία άγιοι. Είπε τότε στην ανεψιά του. «Όλοι οι άγιοι της Ρωσίας στον ουρανό έχουν ετοιμαστεί να λειτουργήσουν. Με περιμένουν όλοι. Πρέπει να βιαστώ, να πάω να συλλειτουργήσουμε. Άραγε θα σας αφήσουν να μου ψάλετε το 'άγιος ο Θεός';» Απόρησε εκείνη και πρόσεξε ότι ο αρχιεπίσκοπος ανάσαινε βαριά. Πήρε μερικές αναπνοές ακόμη και μετά σταμάτησε να αναπνέει. Η ψυχή του πέταξε με βιασύνη στους ουρανούς, για να προλάβει να λάβει μέρος στο συλλείτουργο των Αγίων.

Μετά τον θάνατο του αρχιεπισκόπου Λουκά, ο κρατικός μηχανισμός κινητοποιήθηκε γρήγορα. Απαγόρευαν την νεκρώσιμη ακολουθία στην πόλη και την εκφορά του νεκρού. Έτσι δεν θα ψελνόταν το 'άγιος ο Θεός', όπως προείδε ο Άγιος. Ο κόσμος όμως, που αγαπούσε τον αρχιεπίσκοπό του, είχε άλλη άποψη. Χιλιάδες πιστοί κύκλωσαν την νεκροφόρα με το σώμα του Αγίου και απηφώντας τις απειλές της αστυνομίας ξεκίνησαν με τα πόδια για το κοιμητήριο. Η νεκρική πομπή πέρασε από όλους τους κεντρικούς δρόμους της Συμφερουπόλεως. Κατά την διάρκεια της πορείας ένα πλήθος περισσότερα ακολούθησαν την πομπή μέχρι το κοιμητήριο και μετά εξαφανίστηκαν. Πάνω στον τάφο τοποθέτησαν έναν απλό σταυρό, για να θυμίζει σε όλους την σταυρική και μαρτυρική ζωή του Αγίου Αρχιεπισκόπου Λουκά.

Συνεχίζεται

Μαρία Εφορακοπούδου-Παπαχρήστου
Παδοδόγος-Εντατικοδόγος

ΔΙΝΟΝΤΑΣ ΔΥΝΑΜΗ...

(Με αφορμή τα πρόσφατα γενέθλια της φίλης μου Δ.Σ, και την αναπόληση στις στιγμές με τη μητέρα της)

Δεν ξέρω πως είναι να μην έχεις μαμά και δη πώς να μεγαλώνεις χωρίς αυτήν. Κι ούτε θέλω να σκέφτομαι κάτι τέτοιο. Αν μπορούσαμε να τις κάνουμε να ζουν για πάντα δίπλα μας θα το κάναμε αυτοστιγμής. Επειδή όμως, δυστυχώς, δεν μπορούμε να το κάνουμε αυτό κυριολεκτώντας,ας μείνουμε προσπλωμένοι σε κάτι πιο δυνατό που καταλαβαίνω όσο περνά ο καιρός με το λίγο μου μυαλό. Το πιο σημαντικό είναι πως όλοι έχουμε τη μαμά μας μέσα μας. Η φωνή της καρδιάς της μας συντροφεύει παντού σε κάθε μας στιγμή και βήμα.

Η σκέψη της για το καθετί είν' αυτή που μας ζει και κινεί. Στο τέλος πάντα κάνουμε ό,τι εκείνη θα νόμιζε καλό. Κι έτσι είναι πάντα η μάμα έχει πάντα δίκιο. Και ξέρει τα πάντα. Γιαυτό δε θα' θελε να τη σκέφτεσαι και να ζεις μελαγχολικά. Η μαμά είναι ο φύλακας άγγελός μας! Ό,τι πιο ιερό, γι' αυτό και σπεύδουμε να το κρατάμε ασπύλωτο και αμόλυντο στον χρόνο. Πάντα σε εκείνη τρέχει ο λογισμός μας,σε πίκρες και χαρές. Τι θα πει η μαμά-να το πω στη μαμά να χαρεί-πώς θα το πω στη μαμά να μην στενοχωρηθεί. Χωρίς τη μαμά είναι σα να ζεις σε κόσμο δίχως ουρανό. Παρολ' αυτά,ο ουρανός μας αν δε θέλουμε δε θα χαθεί. Γιατί αυτός πραγματικά δεν είναι πάνω ψηλά από εμάς,αλλά μέσα βαθιά μας. Ξημερώνεται όσο ζούμε γιαυτό κάντον να κρατήσει φωτεινός μέσα από το χαμόγελό σου.!μπορείς! Όλοι μας μπορούμε για τη μαμά μας!

ΥΓ:Και μην ξεχνάμε όσο μεγαλώνουμε το πιο σημαντικό. Να δίνουμε χρόνο στους γονείς μας, όπως αφιέρωσαν κι εκείνοι όλη τους τη ζωή να μας μεγαλώσουν. Μην τους παραγκωνίζουμε και σπαταλάμε άσκοπα στιγμές και χρόνο μακριά τους. Είναι κρίμα να ζούμε με γιατί και αν, σε περίπτωση που ο Θεός τους πάρει κοντά του πρωτότερα από εμάς.

*Με εκτίμηση
Σμυρναίου Φαίη*

ΤΑ ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΟΣ ΜΑΣ

❖ Την Κυριακή 2 Νοεμβρίου, τελέσθηκε Πανηγυρική Θεία Λειτουργία ενώ με τον εφημέριο μας πατέρα Δημήτριο συλλειτουργήσαν ο πατέρας Ιωάννης και οι ιεροδιάκονοι π. Μάρκος και π. Χαράλαμπος. Προς ευλογία και αγιασμό των πιστών είχε τεθεί σε προσκύνηση τεμάχιο ιερού λειψάνου του Αγίου μεγαλομάρτυρος

Δημητρίου του Μυροβλύτου και η θαυματουργή εικόνα Του. Πολλοί πιστοί προσήλθαν στον ιερό ναό αυτή την ημέρα για να ευχηθούν και από κοντά στον πατέρα Δημήτριο για την ονομαστική του εορτή, αφού απουσίαζε στην ιδιαίτερη πατρίδα του τα Χανιά Κρήτης, για το ετήσιο πανηγύρι στο οικογενειακό παρεκκλήσιο του Αγίου Δημητρίου. Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας στον προαύλιο χώρο των Αγίων Ισιδώρων μοιράστηκαν γλυκίσματα & εδέσματα στους προσκυνητές. Την ίδια ημέρα πραγματοποιήθηκε και η 4η Εθελοντική Αιμοδοσία του Ναού μας σε συνεργασία με το Νοσοκομείο ο Άγιος Σάββας. Η αιμοδοσία έγινε στο αρχονταρίκι του ναού με την συμμετοχή πολλών εθελοντών, αφού πλέον η συγκεκριμένη αυτή δράση του ναού έχει γίνει γνωστοί στους προσκυνητές του ναού μας. Σε όλους τους συμμετέχοντες ως αναμνηστικό μοιράστηκαν εικονίτσες της Παναγίας και συλλεκτικά γραμματόσημα των ΕΛ.ΤΑ ευγενική προσφορά του επιχειρηματία κ. Ιωάννου Αξελή. Υπεύθυνος αιμοδοσίας του ναού μας είναι ο Λεωνίδας Παγιάτης [διοικητικός προϊστάμενος στο νοσοκομείο Άγιος Σάββας] ενώ ο αριθμός των φιαλών που συγκεντρώθηκε ήταν απρόσμενα ικανοποιητικός παρά το γεγονός ότι ο ναός δεν είναι ενοριακός, ενώ σε αρκετούς που προσήλθαν επειδή δεν ήταν εφικτή η αιμοληψία τη στιγμή εκείνη για διαφόρους ιατρικούς λόγους, δόθηκαν οδηγίες ώστε

αυτό να πραγματοποιηθεί στο προσεχές μέλλον στο νοσοκομείο Άγιος Σάββας για λογαριασμό του ιερού ναού των Αγίων Ισιδώρων. Ευχαριστούμε θερμά τους αιμοδότες και ευχόμεθα ο Κύριος να τους χαρίζει πάντα υγεία.

❖ Την Δευτέρα 3 Νοεμβρίου το απόγευμα, στον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου στην Θεσσαλονίκη, πραγματοποιήθηκε η τελετή του Αγίου Μύρου. Προεξάρχοντας του Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Ανθίμου, συμπάρωντων του ιερού κλήρου και πλήθος λαού, έγινε το καθιερωμένο

άνοιγμα της ιερής λάρνακας του Αγίου Δημητρίου, όπου ρέει άφθονο το Θείο Μύρο από τα τεθησαυρισμένα χαριτόβρυτα ιερά Του λείψανα. Το Μύρο συλλέχθηκε από τον Παναγιώτατο και τους ιερείς και κατόπιν μοιράστηκε σ' όλους τους πιστούς που είχαν κατακλύσει τον αρχαιοπρεπή και περιώνυμο ιερό Του ναό. Στην λαμπρή αυτή τελετή παραβρέθηκε και ο εφημέριός μας πατήρ Δημήτριος, ο οποίος ιδιαιτέρως ευλαβείται τον προστάτη του Άγιο Δημήτριο και στον οποίον εδόθη Μύρο του Αγίου για τους προσκυνητές των Αγίων Ισιδώρων.

❖ Την Πέμπτη 6 Νοέμβριου πραγματοποιήθηκε η ορκωμοσία των πτυχιούχων της Ανωτάτης Εκκλησιαστικής Ακαδημίας Θεσσαλονίκης στην οποία συμμετείχε και ο Ελευθέριος Αμψινόπουλος ο οποίος τυγχάνει κατά σάρκα υιός του αγαπητού μας πατρός Σωτηρίου αδελφού, φίλου και συνεργάτου του Ιερού Ναού και περιοδικού μας. Ευχόμαστε στον Ελευθέριο πρόοδο στην ζωή του και ο Θεός να του εκπληρώσει κάθε αγαθή του επιθυμία.

❖ Το Σάββατο 8 Νοεμβρίου, εορτή των Παμμεγίστων Ταξιαρχών Μιχαήλ & Γαβριήλ και των λοιπών Ασωμάτων Δυνάμεων, τελέσθηκε Θεία Λειτουργία. Εγκάρδιες ευχές απευθύνουμε στον επίτροπό μας Νικόλαο Ασλανίδη για τον υιό του Άγγελο, να έχει καλή πρόοδο στην ζωή του.

❖ Την Κυριακή 9 Νοεμβρίου εορτάσθηκε πανηγυρικά η μνήμη του Αγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως του Θαυματουργού, ο οποίος έλαμψε με την αγιαστική του παρουσία και στην πόλη των Αθηνών. Την παραμονή της εορτής εψάλλει ο Πανηγυρικός Εσπερινός και Παράκληση του Αγίου, ενώ ανήμερα τελέσθηκε λαμπρή Θεία Λειτουργία με την συμμετοχή πλήθους πιστών προς ευλόγηση και αγιασμό των οποίων είχε τεθεί σε προσκύνηση τεμάχιο ιερού λειψάνου του Αγίου καθώς και τεμάχιο εκ των ιερών του αμφίων. Το απόγευμα της ίδιας ημέρας εψάλλει ο εσπερινός, η παράκληση και τα εγκώμια του Αγίου. Παρακαλούμε τον Άγιο Νεκτάριο, ο οποίος τακτικά τελούσε βραδυνές Θείες Λειτουργίες στον ιερό μας ναό με την συμμετοχή πνευματικών του παιδιών, να μεσιτεύει προς τον Κύριο και την Παναγία για την σωτηρία ημών.

❖ Την Τρίτη 11 Νοεμβρίου επί τη μνήμη του Αγίου Μηνά τελέσθηκε Θεία Λειτουργία και εψάλλησαν οι πίτες που είχαν φέρει οι πιστοί προς τιμή του Αγίου Μηνά. Ευχόμεθα ο Άγιος να προστατεύει και να εκπληρώνει τα αιτήματα της καρδιάς των.

❖ Την Τετάρτη 12 Νοεμβρίου τελέσθηκε νυχτερινή Θεία Λειτουργία επί τη μνήμη του εν Αγίοις Πατρός ημών Ιωάννου του Χρυσοστόμου κατά την οποία οι πιστοί είχαν την ευκαιρία να προσκυνήσουν τεμάχιο τιμίου λειψάνου του Αγίου.

❖ Το Σάββατο 15 Νοεμβρίου αρχή της 40ήμερης νηστείας των Χριστουγέννων τελέσθηκε Θεία Λειτουργία Ευχόμαστε στους φίλους και αναγνώστες του περιοδικού μας αλλά και στους προσκυνητές του ναού Καλή και Ευλογημένη Σαρακοστή.

❖ Την Κυριακή 16 Νοεμβρίου εορτή του Αγίου Αποστόλου και Ευαγγελιστού Ματθαίου τελέσθηκε Πανηγυρική Θεία Λειτουργία με την παρουσία πολλών προσκυνητών.

❖ Την Παρασκευή 21 Νοεμβρίου τελέσθηκε Πανηγυρική Θεία Λειτουργία για τη μεγάλη θεομπορική εορτή των Εισοδίων της Υπεραγίας Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας.

❖ Την Τρίτη 25 Νοεμβρίου τελέσθηκε Θεία Λειτουργία επί τη μνήμη της Αγίας Ενδόξου Μεγαλομάρτυρος Αικατερίνης της Πανσόφου και Πολιούχου Σινά. Ευχόμαστε ολόθερμα Χρόνια Πολλά και πρόοδο στην κόρη του εφημερίου μας πατρός Δημητρίου, Αικατερίνα-Σταυρούλα για την ονοματική της εορτή και στην σεμνή και ταπεινή μητέρα του Αικατερίνα προσκυνήτρια που με την γλυκύτητά της και την αγάπη της προσεύχεται για όλους εμάς που διακονούμε τους Αγίους Ισιδώρους.

❖ Την Τετάρτη 26 Νοεμβρίου επί τη μνήμη του Αγίου Στυλιανού τελέσθηκε Θεία Λειτουργία. Επ ευκαιρία της εορτής του Αγίου απευθύνουμε θερμές και εγκάρδιες ευχές σε δύο ξεχωριστές και αγαπητές φίλες και προσκυνήτριες οι οποίες ανελλιπώς διακονούν και βοηθούν τον ιερό μας ναό σε κάθε ιερά πανήγυρη και εκδήλωση. Είναι η Στυλιανή Ζαχοπούλου και η Στυλιανή Καραγιαννίδου στις οποίες ευχόμαστε ο Θεός να τους χαρίζει υγεία και χαρά στην ζωή τους.

❖ Την Παρασκευή 28 Νοεμβρίου το βράδυ τελέσθηκε Νυχτερινή Θεία Λειτουργία επί τη μνήμη του Νεοφανούς Ιερομάρτυρος Αγίου Φιλουμένου του Αγιοταφίτου μαρτυρήσαντος παρά του Φρέατος του Ιακώβ τη 29η Νοεμβρίου 1979 στην Σαμάρεια.

Η συμμετοχή των πιστών ήταν μεγάλη ενώ υπήρχε για προσκύνημα ιερό λείψανο και αίμα του Αγίου όπως και το επιγονάτιο της ιερατικής του στολής.

Η νυχτερινή Θεία Λειτουργία ήταν κατανυκτική, ενώ υπήρχε σ' όλους έντονη η συγκίνηση καθώς έρχονταν στην μνήμη τους οι σκηνές από το μαρτύριο του Αγίου Φιλουμένου, που ήταν άκρως σκληρές και

απάνθρωπες. Ο Άγιος γέροντας στάθηκε όρθιος, ακλόνητος και πιστός στον Κύριό του Ιησού Χριστό, φύλακας και φρουρός της Ορθοδοξίας και του Ελληνισμού, φάρος και οδηγός στην σημερινή εποχή του σκότους. Υπερασπίστηκε μόνος του και αβοήθητος από τους ανθρώπους το ιερό προσκύνημα του Φρέατος του Ιακώβ, δεχόμενος συνεχώς απειλές, ξυλοδαρμούς και επιθέσεις, έχοντας μέσα στην καρδιά του την ρήση

«υπομένων υπέμεινα τον Κύριο». Γνωρίζοντας ότι η ζωή του δεν θα είχε άλλη κατάληξη από αυτή του μαρτυρίου, ουδέποτε σκέφτηκε να εγκαταλείψει τις επάλξεις αλλά περίμενε την ώρα εκείνη όπου θα συναντούσε τον Κύριό του και Θεό του. Αυτόν τον μεγάλο και σύγχρονο ιερομάρτυρα τιμήσαμε ταπεινά, παρακαλώντας τον να μεσιτεύει και να σκεπάζει τον ιερό μας ναό και τα παιδιά μας.

❖ Την Κυριακή 30 Νοεμβρίου εορτή του Αγίου Αποστόλου Ανδρέου του Πρωτοκλήτου τελέσθηκε Πανηγυρική Θεία Λειτουργία με την παρουσία πλήθους πιστών, ενώ στο τέλος όλοι έψαλλαν το απολυτίκιο του Αγίου Δημητρίου του Μυροβλύτου και μοιράστηκε σε όλους το Μύρο του Αγίου προς αγιασμό και ευλογία αυτών. Ευχόμεθα ο Άγιος Δημήτριος προστάτης όλων και ιδιαιτέρως των νέων να χαρίζει την υγεία και την πρόοδο αφού έχει μεγάλη πρεσβεία στον Κύριό μας, για αυτό ονομάσθη Μεγαλομάρτυς, Μυροβλύτης και Θαυματουργός.

*Επιμέλεια
Νικόλαος Καββαδάς*

Αρτοκλασία κατά την εορτή των νέων του Ιερού μας Ναού

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2014

ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΘΕΝΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΜΥΡΟΠΗΣ & ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΤΟΥ ΚΑΥΣΟΚΑΛΥΒΙΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΑ 2 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

- Στον Ιερό Ναό υπάρχει προσκυνητάρι της Αγίας Μυρόπης
  - Στον περιβάλλοντα χώρο ευρίσκεται εικονοστάσιο αφιερωμένο στον Άγιο Πορφύριο
- Δευτέρα 1 Δεκεμβρίου Πανηγυρικός Εσπερινός [6.30 μ.μ.]

Τρίτη 2 Δεκεμβρίου Όρθρος & Πανηγυρική Θεία Λειτουργία [7.30 π.μ.]
• Θα εκτεθεί για προσκύνημα άμφιο του Αγίου γέροντος Πορφυρίου.

Πέμπτη 4 Δεκεμβρίου Αγίας μεγ. Βαρβάρας, Αγίου Ιωάννου του
Δαμασκηνού & Σεραφεΐμ επισκ. Φαναρίου
[7.30 π.μ.] Όρθρος & Θεία Λειτουργία
• Θα εκτεθεί για προσκύνημα ιερό λείψανο της Αγίας Βαρβάρας
[7.30 μ.μ.] ΙΕΡΑ ΑΓΡΥΓΙΝΙΑ
Αγίου Σάββα του Ηγιασμένου (5 Δεκεμβρίου)

ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟ 6 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

«Θα εορτασθεί στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου που βρίσκεται στο φυτώριο του Δήμου Αθηναίων επί της οδού Κατεχάκη, έναντι του Άλσους Ελληνικού Στρατού»

Παρασκευή 5 Δεκεμβρίου Πανηγυρικός Εσπερινός
[6 μ.μ.] & Λιτανεία της Ιεράς Εικόνας
του Αγίου Νικολάου

Σάββατο 6 Δεκεμβρίου Αγίου Νικολάου Μύρων της Λυκίας του Θαυματουργού
[7.30 π.μ.] Όρθρος & Θεία Λειτουργία

- Θα εκτεθεί για προσκύνημα ιερό λείψανο του Αγίου Νικολάου
- Μετά το πέρας των ακολουθιών οι εργαζόμενοι του Δήμου Αθηναίων θα προσφέρουν εδέσματα και γλυκίσματα.

Κυριακή 7 Δεκεμβρίου
[7.30 π.μ.]

Ι' ΛΟΥΚΑ, Αγίου Αμβροσίου επισκ. Μεδιολάνων
Όρθρος & Θεία Λειτουργία

Δευτέρα 8 Δεκεμβρίου
[7.30 π.μ.]

Οσίου Παταπίου
Όρθρος & Θεία Λειτουργία

Τρίτη 9 Δεκεμβρίου
[7.30 π.μ.]

Σύλληψις της Αγίας Άννης
Όρθρος & Θεία Λειτουργία

Παρασκευή 12 Δεκεμβρίου
[7.30 π.μ.]

Αγίου Σπυρίδωνος επισκόπου Τριμυθούντος
Όρθρος & Θεία Λειτουργία

Σάββατο 13 Δεκεμβρίου
[7.30 π.μ.]

Αγίας Λουκίας
Όρθρος & Θεία Λειτουργία

Η Αγία Λουκία έζησε γύρω στα μέσα του 3ου αιώνα μ.Χ. και καταγόταν από τις Συρακούσες της Σικελίας. Μοναχοκόρη, είχε ορφανέψει μικρή από τον πατέρα της και έμεινε μόνη με τη μητέρα της, η οποία ήταν βαριά άρρωστη με μία ανίατη ασθένεια. Έχοντας απελπιστεί από την βοήθεια των γιατρών, ευελπιστούσαν μόνο στη Θεία Χάρη για την ίαση της ασθένειάς της. Γι' αυτό μετέβηκαν στην Κατάνη, όπου βρίσκονταν το λείψανο της Αγίας Αγαθής. Το βράδυ που έπεσε να κοιμηθεί η Λουκία, αφού είχε προσευχηθεί θερμά για την υγεία της μητέρας της, είδε την Αγία Αγαθή σε όραμα. Η Αγία της είπε ότι η μητέρα της θα γιατρευτεί, αλλά η ίδια θα στεφθεί το στέφανο του μαρτυρίου. Η Λουκία περιχαρής, ζύπνησε το πρωί για την ανάρρωση της μητέρας της, αλλά και για το μαρτυρικό στέφανο που την περίμενε. Όταν γύρισαν στις Συρακούσες την κατήγγειλαν στον αυτοκράτορα Δέκιο, λόγω του φιλανθρωπικού και χριστιανικού της έργου. Επειδή δε δεν απαρνήθηκε την πίστη της στον Κύριο, διατάχθηκε ο θάνατός της. Η αγία Λουκία παρέδωσε το πνεύμα της κάτω από το ξίφος του δημίου.

Κυριακή 14 Δεκεμβρίου
[7.30 π.μ.]

ΙΑ' ΛΟΥΚΑ, Αγίων μαρτ. Θύρσου, Απολλωνίου
Όρθρος & Θεία Λειτουργία

Δευτέρα 15 Δεκεμβρίου
[7.30 π.μ.]

Αγίου Ιερομάρτυρος Ελευθερίου
Όρθρος & Θεία Λειτουργία

Τρίτη 16 Δεκεμβρίου
[6.30 μ.μ.]

Αγίου Διονυσίου Ζακύνθου (17 Δεκεμβρίου)
Εσπερινός & Νυχτερινή Θεία Λειτουργία

Σάββατο 20 Δεκεμβρίου
[7.30 π.μ.]

Αγίου Ιγνατίου του Θεοφόρου
Όρθρος & Θεία Λειτουργία

Κυριακή 21 Δεκεμβρίου

ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ,
Των Αγίων Προπατόρων
Όρθρος & Θεία Λειτουργία
ΙΕΡΟ ΕΥΧΕΛΑΙΟ

[7.30 π.μ.]
[5.30 μ.μ.]

Τρίτη 23 Δεκεμβρίου
[7 μ.μ.]

Οσιομάρτυρος Ευγενίας (24 Δεκεμβρίου)
Όρες-Εσπερινός & Νυχτερινή Θεία Λειτουργία
του Μεγάλου Βασιλείου

ΖΗΣΤΕ ΤΗ ΜΥΣΤΑΓΩΓΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ ΣΤΟΝ
ΙΕΡΟ ΣΠΗΛΑΙΩΔΗ ΝΑΟ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΙΣΙΔΩΡΩΝ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ

Πέμπτη 25 Δεκεμβρίου
[6 π.μ.]

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ
Όρθρος & Θεία Λειτουργία

• Στο τέλος θα ψαλλούν τα κάλαντα και θα μοιραστούν διάφορα γλυκίσματα

ΣΑΣ ΕΥΧΟΜΑΣΤΕ ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
& ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

Παρασκευή 26 Δεκεμβρίου

Η Σύναξις της Υπεραγίας Θεοτόκου
(τιμάται η Παναγία του Βράχου των Αγίων Ισιδώρων)
Όρθρος & Πανηγυρική Θεία Λειτουργία

[7.30 π.μ.]

Σάββατο 27 Δεκεμβρίου
[7.30 π.μ.]

Αγίου Πρωτομάρτυρος Στεφάνου
Όρθρος & Θεία Λειτουργία

Κυριακή 28 Δεκεμβρίου
[7.30 π.μ.]

ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ
Όρθρος & Θεία Λειτουργία

Δευτέρα 29 Δεκεμβρίου
[7.30 π.μ.]

Των Αγίων Νηπίων
Όρθρος & Θεία Λειτουργία

• Θα εκτεθεί για προσκύνημα ιερό λείψανο των Αγίων Νηπίων

Κ Α Λ Η Χ Ρ Ο Ν Ι Α 2 0 1 5

ΠΕΜΠΤΗ 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2015: ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ,
ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

[7.30 π.μ.]

Όρθρος & Θεία Λειτουργία – Δοξολογία

- Με λαμπρότητα τιμάτε η εορτή του Μεγάλου Βασιλείου, ο οποίος όταν σπούδαζε στην Αθήνα συνήθιζε να έρχεται στο Ιερό Σπήλαιο των Αγίων Ισιδώρων μαζί με τον Άγιο Γρηγόριο τον Θεολόγο για προσευχή και περισυλλογή.
- Θα τεθεί για προσκύνημα ιερό λείψανο του Αγίου Βασιλείου του Μεγάλου
- Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας θα γίνει η κοπή της Πρωτοχρονιάτικης Βασιλόπιτας, θα ψάλλουν τα κάλαντα και θα μοιραστούν στους προσκυνητές γλυκίσματα.

**Επισκεφθείτε την ιστοσελίδα μας www.agioi-isidoroi.gr.
Οι ιερές ακολουθίες μεταδίδονται ζωντανά από το διαδίκτυο
μέσω της ιστοσελίδας του ναού.**

**ΟΔΗΓΙΕΣ ΑΚΡΟΑΣΗΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ
ΜΕΣΩ ΚΙΝΗΤΟΥ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ**

Για την ακρόαση του ραδιοφωνικού μας σταθμού από συσκευές Android θα πρέπει να κάνετε τα εξής βήματα:

- 1) Από την συσκευή σας συνδεθείτε στο Google Market.
- 2) Κάντε αναζήτηση την εφαρμογή «A Online Radio» της aor.leadapps και κάντε εγκατάσταση.
- 3) Τρέξτε την εφαρμογή και στην επιλογή «Search» γράψτε «Agioi Isidoroi»
- 4) Η αναζήτηση θα βρει τον ραδιοφωνικό μας σταθμό και πατήστε ώστε να ξεκινήσει το audio streaming.

Καλή ακρόαση ....

-
- Ο Ιερός Προσκυνηματικός Ναός είναι ανοικτός κάθε ημέρα.
  - Κάθε Κυριακή & μεγάλες Εορτές λειτουργεί έκθεση χριστιανικών βιβλίων.
  - Παραδίδονται δωρεάν μαθήματα βυζαντινής μουσικής & αιογραφίας.
  - Κάθε Κυριακή λειτουργεί Κατηχητικό.

ΔΙΗΓΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΓΕΡΟΝΤΙΚΟ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΠΟΡΦΥΡΙΟ ΤΟΝ ΚΑΥΣΟΚΑΛΥΒΙΤΗ

- Ζωή χωρίς Χριστό δεν είναι ζωή. Αν δε βλέπεις το Χριστό σε όλα σου τα έργα και τις σκέψεις, είσαι χωρίς Χριστό...Είναι φίλος μας, αδελφός μας, ό,τι καλό και ωραίο. Είναι το Παν. Είναι νέα ζωή, το φως το αληθινό, που κάνει τον άνθρωπο να χαίρεται, να πετάει, να θέλει όλους μαζί του, όλους κοντά στο Χριστό.
- Αγαπήστε το Χριστό και μην προτιμήσετε τίποτα άλλο από την αγάπη Αυτού
- Τίποτα στη ζωή μας δεν είναι τυχαίο ο Θεός φροντίζει ακόμα και για τις πιο μικρές λεπτομέρειες της ζωής μας. Μας αγαπά πολύ και μας προστατεύει κάθε στιγμή, γι' αυτό να μη φοβόμαστε τίποτα. Όλα να τα αναθέτουμε στον Θεό.
- Πιο πολύ να προσεύχεσθε για τους άλλους παρά για τον εαυτό σας. Όλοι είμαστε ένα, παιδιά του ίδιου Πατέρα.
- Ο γέροντας συναισθανόταν την αμαρτωλότητά του και πάντα συμβούλευε να αγωνιζόμαστε για να μπούμε στη Βασιλεία του Θεού, ήδη από αυτή τη ζωή...
- Δεν προσεύχομαι να με κάνει ο Θεός καλά. Προσεύχομαι να με κάνει καλό...Αυτό να εύχεσθε για μένα.
- Ο θάνατος είναι μια γέφυρα που θα μας πάει στο Χριστό.

*Επιμέλεια
Ξανθή Σπυροπούλου*

Το Ιερό Βήμα των Αγίων Ισιδώρων